

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 20 februari 1942 kl. 10 f. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för O. Damberg m. fl. från viss betalningsskyldighet.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 23 januari 1942 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 32, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att Olof Damberg, Kjell Ingelsson, Jonas Robert Stållhult och Nils Robert Nilsson må befrias från vidare skadeståndsskyldighet till kronan på grund av ett av Åsele tingslags häradsrätt den 28 oktober 1940 meddelat utslag, under förutsättning att de gemensamt inom tid, som Kungl. Maj:t må bestämma, till domänverket inbetala ett belopp av 150 kronor.

Beträffande utredningen i ärendet hänvisas, i den mån därför ej nedan redogöres, till statsrådsprotokollet.

Sedan skogseld den 13 juli 1940 utbrutit å kronoparken Trehörningen och hemmansägaren O. A. Näslund, Åsele socken, tillhöriga fastigheterna Tallberg 1¹⁴ och 1¹⁶ i Åsele socken, varvid av kronomarken omkring 68 hektar eldhärjats, har Åsele tingslags häradsrätt genom sedermera lagakraftvunnet utslag den 28 oktober 1940 dömt hemmansägaren Olof August Damberg och arbetaren Kjell Gösta Ingelsson, båda i Tallberg, Älgsjöås, ävensom lägenhetsägaren Jonas Robert Stållhult och arbetaren Nils Robert Nilsson, båda i Älgsjö, Älgsjöås, för vållande till skogsbranden, Damberg och Stållhult till vardera 40 dagsböter samt Ingelsson och Nilsson till vardera 20 dagsböter. Beloppet av varje dagsbot bestämdes för Damberg och Nilsson till 1 krona samt för Stållhult och Ingelsson till 1 krona 50 öre. Nämnade personer förpliktades därjämte att till Kungl. Maj:t och kronan utgiva skadestånd med 1,380 kronor.

I skrivelse den 18 februari 1941 ha Damberg, Ingelsson och Stållhult anhållit att bliva befriade från skyldighet att erlægga det utdömda skadeståndet. Som stöd för sin ansökan ha sökandena bland annat anfört, att de befunne sig i svaga ekonomiska omständigheter.

Efter redogörelse för innehållet i de i ärendet avgivna yttrandena har *departementschefen* anfört följande:

»Av den i ärendet förebragta utredningen synes framgå, att ett uttagande av det ådömda skadeståndet åtminstone för närvarande icke torde kunna

ske hos Stållhult och Nilsson på grund av nämnda personers svaga ekonomiska ställning samt att även Ingelssons och Dambergs personliga och ekonomiska förhållanden äro sådana, att ett verkställande av skadeståndsdomen skulle drabba dem hårt. På grund härav och med hänsyn till övriga i ärendet föreliggande omständigheter finner jag det skäligt, att en lindring i den ådömda skadeståndsskyldigheten medgives. I anslutning till statskontorets förslag torde Damberg och hans medparter böra mot inbetalande till domänverket av 150 kronor befrias från därefter återstående skadeståndsskyldighet. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma den tidpunkt, inom vilken ifrågavarande betalningsskyldighet skall vara fullgjord.»

Utskottet.

Utskottet är ense med överjägmästaren att sådana åtgärder icke böra vidtagas, som äro ägnade att minska allmänhetens aktsamhet om eld i skog och mark. Såsom domänstyrelsen framhållit torde emellertid sökandena redan genom rättegången och de därvid utdömda böterna ha fått en allvarlig varning att för framtiden iakttaga större varsamhet. Med anledning av det anförda och i anslutning till vad departementschefen uppgivit rörande sökandenas svaga ekonomiska ställning vill utskottet icke motsätta sig att Damberg och hans medparter, mot inbetalande till domänverket inom av Kungl. Maj:t bestämd tid av 150 kronor, befrias från återstående skadeståndsskyldighet.

Åberopande det sagda hemställer utskottet,

att förevarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 17 februari 1942.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Närvarande: se utlåtande nr 3.
